

FRAM KAMERATER

august -83

GHT 1933

NAZISTISK FORMERING

- Av dere kvinner krever vi ikke noe annet enn at dere formerer oss!

INNHold:

To inn i bystyret forutsetter aktivitet og bredde i massearbeidet	s 3
Økonomiarbeidet	s 4
Bruk Klassekampen i valgarbeidet	s 6
Kritikk av utkast til prinsipp-program	s 7
Oppsummering av 1. mai 1983	s 10

Kommer i neste nummer av FK:

- Oppsummering av fredsmarsjen, og vår innsats og politikk på den.
- Innlegg fra NKS på AKP's linje på fredsmarsjen.

HUSKELISTE:

Leveres helst maskinskrevet

Bruk dobbel linjeavstand

Bruk nytt fargebånd

NYE FRISTER FOR INNLEVERING AV FK:

16. september

21. oktober

2. desember

Innlevering til Oktober Bokhandel

Forsiden er denne gangen hentet fra Kjell Hjern's bok "Blix".
Boka kan skaffes gjennom Oktober Bokhandel.

TO INN I BYSTYRET FORUTSETTER AKTIVITET OG BREDDE I MASSEARBEIDET

Når dette skrives er det 26 dager igjen til valgdagen.

26 dager til at vi kan gratulere hverandre med at RV har fått 2 kvinner i Trondheim bystyre.

Dette er ikke bare ei kampfålssetting som alle er enige om, men det er mål vi skal nå i denne valgkampen. Det som avgjør om vi når målet er partimedlemmenes og RVaktivistenes jobbing. Derfor må valgkampen også sees på som en målestokk på om vi er blitt flinkere til å drive kommunistisk massearbeid enn vi har vært de siste åra.

Hovedoppgaven nå: SANKE STEMMER SANKE STEMMER SANKE STEMMER

Vi har utvikla mye bra politikk på mange områder, vi har begynt å reise kampen - mot nedleggning av industriarbeidsplasser, mot nedskjæringene i helse- og sosialsektoren osv. Denne kampen fortsetter også etter valget. Det vi må bruke valget til er å skaffe oss et bedre utgangspunkt for å drive kampen videre, føre kampen inn på flere områder, bl.a inn i parlamentariske organ, for derigjennom å avsløre at den grunnleggende forskjellen på de andre partiene og oss, er at deres forslag tar utgangspunkt i hvordan bevare kapitalismen, mens vårt utgangspunkt er nødvendigheta av å avskaffe kapitalismen.

Det er i denne sammenhengen du må se viktigheta av at RV får flere representanter i de parlamentariske organ.

Derfor: Det som må til nå er ei systematisk stemmesanking fra alle RVaktivister. Ei spesiell oppfordring til partiavdelinger som er misfornøyd med hvilken RVgruppe de har fått ansvar for: La det ligge nå, følg pålegga dere har fått, så skal vi etter valgkampen oppsummere skikkelig hvilke feil i organiseringa som er gjort.

Sank stemmer er det som folk må være opptatt av i den tida som er igjen. Jobb systematisk for at RV gruppa skal sikre målsettinga den har fått når det gjelder antall stemmer. Gjør alle RV gruppene det, er både Kari og Inga i bystyret fra nyttår.

Hovedmetode: Personlig kontakt med folk.

Derfor må alle RV gruppene gjøre dette:

- lage personlige lister. Alle i gruppa må lage ei slik liste over antall folk de kjenner som skal spørres.
- RV gruppa må følge opp om dette blir gjort. Dra heim til folk, eller enda bedre - inviter folk heim på kaffe for å diskutere RV. (Kaffe er det viktig å ha mye av i valgkampen)
- dør til dør besøk i boligområdet
- alle KK abonnenter må sikres
- gå på nye folk

RV gruppa må hele veien oppsummere hvordan de ligger an i forhold til målsettinga.

I tillegg: la RV syns i boligområdene. Ha stands, prøv å lage egne lokale arrangementslik som Rosenberg gruppa. De skal ha et eget arrangement i Thornøsparken med kultur og appell.

En fin metode til å få starta diskusjon med folk, enten du står på stand, eller at folk kommer heim til deg eller du drar på besøk, er å bruke støttetierne. Ber du om et bidrag til RVE valgkamp er du garantert å få reist diskusjon.

Kort sagt: Bruk støttetierne.

Til slutt: BRUK RV KONTORET. Der kan du få tips, få oversikt over viktige datoer, treffe andre folk osv.

HUSK VALGMØNSTRINGA I BAKKE BYDELSHUS 2. SEPTEMBER: MOBLISER TIL DEN.

Vera
Valgkampansvarlig

SAKSET FRA LARVIK RV: BARE DØD FISK FLYTER MED STRØMMEN"
HVA GJØR DU?

ØKONOMIARBEIDET I VALGKAMPEN

KAMERATER!

RV-valgkampen går nå inn i slutfasen. De neste ukene vil avpødre om RV kommer ut med framgang eller stagnasjon. Et av de viktigste hindrene for framgang er nå økonomien. Grovt sett er det slik at utgiftssida er under kontroll, mens inntektssida svikter en del. Med andre ord samles det inn for lite penger i forhold til budsjettet. Og innsamlinga går for sakte. Dette kan endre seg noe nå når gruppene kommer i siget i innspurten, men det krever at noen går i spissen for å drive et godt innsamlingsarbeid fra nå og fram til valpet. Vi i RV-ledelsen appellerer nå til partiet om at partiets medlemmer går i spissen for den nødvendige given i økonomiarbeidet, slik at valgkampen ikke blir hemmet politisk av dårlig økonomi i de viktige ukene som gjenstår.

Målsettinga for RV i Sør-Trøndelag ligger ca. 25.000 kroner over den målsettinga som KK opererer med. Det betyr at vi er en tredjedel på vei til å oppfylle målsettinga.

Det som nå må gjøres er at alle partimedlemmer tar ansvar for et skikkelig økonomiarbeid i sine respektive RV-grupper, at alle partimedlemmer nå må ha gitt sine personlige bidrag, eventuelt vurdere å høyne dette og at en går på vei og bekjente og argumenterer for å støtte RV også økonomisk. Som et eksempel kan nevnes at det i løpet av de to siste ukene kom inn ett(!) enkeltbidrag fra Sør-Trøndelag til RV sentralt. Dette holder ikke! Spesielt ikke når RV i 83 driver den mest omfattende og derfor også mest kostbare valgkampen noensinne. RVs industrikonferanse i Oslo 13. og 14. aug. var et historisk tiltak og uhyre politisk viktig. Men også slike arrangementer koster, mye.

Derfor kamerater, styrk RV også gjennom økonomiarbeidet. Gå i spissen!

RV-sekr.

MELDING: INNEN AUGUST VIL DET KOMME EN SENTRAL DISKUSJONS-
BULETIN FOR PRINSIPP-PROGRAMMET. DET ER PLANLAGT 3 SLIKE
FOR JUL. SKAFF DEG DEN!

BRUK KLASSEKAMPEN I VALGARBEIDET !

Sommeren er ei dau tid for KK. Alle aviser har problemer med salget i sommermånedene og abonnementstallet minker. Å gjøre en tidlig start på høstens KK-arbeid koster inn de dårlige tider og betyr mye for KK og for at partietspropagandaferie ikke blir så lang. KK står prioritert på topp i vårt distrikt i høst og høstens kampanje startet allerede 15.aug.

I disse valgtider kan en kanskje ikke klage over lite politikk. RV's politikk venter bare på bærere, men det meste av denne politikken og massevis av materiale til støtte for den står bare en plass, - i KK. En valgkamp uten bruk av KK høres utenkelig ut.

Men det er problemer her. Alle som har prøvd seg på en RV-stand vet at skal du overtale en person til å stemme på RV på viktige RV-saker, kan salg av KK til samme person samtidig by på problemer. Selve salgsprosessen forstyrrer stemmevervinga i noen tilfeller. Hva kan vi gjøre med det?

1). Vi må overvinne tenking som sier at KK tilhører partiet og at RV ikke er så "rabiat" at en trenger å lese KK for å stemme på RV. Det kan sikkert være noen som ikke trenger KK for å stemme RV, men det er i alle fall sikkert at mange flere ville støtt på RV dersom de ble bedre kjent med RV's og AKP's politikk gjennom KK. Politikken i KK blir på en måte fundamentet som bærer hele den revolusjonære bevegelsens politikk ut til folk; og ikke spre KK aktivt i valgkampen bremses mye av grunnlaget for å få tilhengere til RV og stemmer.

2). Mange blir aktivister under valgkampen. En god valgkamp samler nye folk til vår politiske bevegelse. De blir mer interessert i nye politiske saker utover valgkampen. KK kan være med på å føstre de videre, gi de mer innsikt, bli aktivister for RV o.l., kanskje på sirkel og bli partimedlemmer. Disse trenger KK-abonnementet jo før jo heller.

3). Under en valgkamp skjer mye, mange borgerrlige politikere kommer med mer eller mindre glupe utspill. KK avslører og kommenterer. KK som nyhetsavis og valgkampen blir unnaverlig for RV-aktivister og dette er spredningverdig til tusen; det er ofte slike saker som får folk til å skifte parti under selve valgkampen.

God valgkamp med KK under armen!

for KK-utv.

TORF

KRITIKK AV UTKAST TIL PRINSIPP-PROGRAM (UPP)

Det utkastet til nytt program som nå foreligger ser ut til å bli godt mottatt av de fleste (?) Framtredende debattanter i sosialisme diskusjonen som Pål St. Jan, Kjersti Ersson, Trond Andreassen og Jørn Melby ser ut til å kunne enes om de mest sentrale delene av utkastet.

Sjøl stiller jeg meg foreløpig i rekken av skeptikere. Jeg er skeptisk såvel til formen på utkastet som til deler av innholdet. Reint umiddelbart ligger min politiske sympati nærmest synspunktene i kommentarene til "Morten" bak i UPP.

En luftig form til luftige meninger?

Det blir av mange gjort et visst nummer av at forma på UPP er en viktig nyvinning. Trond Øgrim bl.a. tillegger dette stor vekt i innledningen til UPP. Det er ikke vanskelig å være enig med de som hevder at tidligere program har hatt en tung og uoversiktlig form. I så måte er utkastet et framskritt, men med på kjøpet har den fått to saker som jeg synes er uheldig. For det første synes jeg forma på utkastet i iveren etter å være kortfatta og uten dyptpløyende politiske definisjoner, blir for luftig og for lite politisk prinipiell. Dette åpner for den andre uheldige og alvorligere ~~sida~~ sida nemlig en tendens til å smelte to motsette linjer sammen til en under et slags dekke av kompromissvillighet. Videre en rekke glidende overganger i stanpunkter og en derav manglende revurdering av tidligere standpunkter.

UPP bryter med -80 programmet på sentrale punkter.

T.Ø. sier innledningsvis at programkomiteen **ikke** er uenige i noen av de politiske hovedpunktene i -80 programmet. Dette synes jeg er en fantastisk påstand. UPP representerer på flere områder et klart brudd med tidligere programmatisk formuleringer på flere sentrale områder. Det er nok å nevne synet på Komintern, behandlinga av militærspm., (fred/forsvar) og partiets rolle under sosialismen.

Komintern og Stalin.

Innledningsvis uttrykte jeg sympati med kommentaren til "Morten". Det betyr ikke at jeg er enig med han i ett og alt. I synet på Komintern og Stalin skiller vi lag. I motsetning til

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs parthistorie (www.akp.no) 2020

han, så hilser jeg et oppgjør med Komintern tradisjonen velkommen. Men her rammes UPP av min kritikk av forma. Måten dette oppgjøret tas på er ikke tilfredstillende.

Når det gjelder Stalin er jeg av den oppfatning at det ikke er nok bare å ta avstand fra deler av hans (og SUKP's) innen- og utenrikspolitikk. Det nytter ikke lenger kun å vurdere Stalin utifra at han som leder av det første sosialistiske landet, med svært vanskelige matrielle forutsetninger, uvilkårlig måtte gjøre feil. Det fantes sjølsagt linjekamp i SUKP og det fantes andre linjer enn de Stalin valgte. Feila til Stalin må også sees i sammenheng med hans teoretiske bidrag. Jeg mener at det er påvist store feil og svakheter i deler av denne teorien. Det gjelder i første rekke hans syn på partiet, klassekampen under sosialismen og utviklinga av den sovjetiske økonomien.

Jeg har ennå ikke tatt stilling til om jeg mener partiet skal "stryke" Stalin av lista som en av de store marxistiske teoretikere, men jeg heller i den retning. Ellen Pe og o.a. vil vel hevde at dette er rein revisjonisme, men jeg har aldri godtatt at synet på Stalin er et vannskille mellom marxisme og revisjonisme.

UPP nedtoner og forkludrer strategiske nøkkelbegreper.

Dette gjelder sentrale spørsmål som vapna revolusjon og folkekrig. Her er jeg helt på linje med kritikken til "Morten". Spesielt gjelder dette kap 3 på s.14. Å hevde slik T.Ø. gjør at UPP er helt på linje med partiets militærprogram kan jeg vanskelig forstå.

UPP legger hovedvekta på hva en virkeligfredsbevegelse kan gjøre for å hindre krigen. Opp mot dette legger Militærprogrammet hovedvekta på at "...rivaliseringa (mellom USA og Sovjet) er nødt til å føre til imperialistiske omfordelingskriger, for under kapitalismen er det ingen andre midler enn krig som kan løse denne motsigelsen (s.10)." og videre "Mao Zedong har gitt ei klar prinsipiell sammenfatning av dette: -Enten fører krigen til revolusjon eller så forhindrer revolusjonen krigen. -Det er bare seierrike sosialistiske revolusjoner i de to supermaktene, og først og fremst i Sovjet, som kan hindre den konkrete imperialistiske omfordelingskrigen som nå er i emning." (s.21)

Demokrati under sosialismen = parlamentarisk sosialisme?

Jeg er skeptisk til den modellen for sosialismen som UPP

ikke
 legger fram. Først og fremst synes jeg denne modellen godt nok
 gir svar på det sentrale problemet som Lenin stilte: "Hvordan
 organisere arbeiderklassen som herskende klass?". Jeg skal i et
 seinere innlegg komme nærmere innpå min kritikk av utkastet på
 dette området. I denne forbindelse vil jeg bare nøye meg med å
 konstatere at sjølom -80 programmet unnlot å ta stilling til
 spørsmålet om særrettigheter alment, så nevnte det eksplisitt
 nødvendigheten av at partiet hadde kontrollen over hæren. I UPP
 er dette redusert til at "Hæren må også stå under kommando av
 folk som er lojale mot sosialismen." (s.19)

Markering mot revisjonismen.

Mitt foreløpige standpunkt til UPP er delt i to. På en del
 områder er jeg enig i at -80 programmet må revurderes, på andre
 områder er jeg uenig i de endringene som UPI foreslår. Jeg deler
 ikke Ellen redden o.a. syn på UPP som et mer eller mindre
 revisjonistisk dokument. På den andre sida er jeg ikke blind for
 at en del av de programatiske formuleringene UPP foreslår
 åpner for revisjonisme og visker ut skillelinjene. Et program
 som ikke skarpt markerer oss mot revisjonismen, har vi ikke
 bruk for.

Gunnar

Ps.

Apropos revurdering av standpunkter.

Jeg savner en mer sjølkritisk holdning fra sentrale kamerater
 og andre debatanter som gloss mot bl.a. Trond Arnesen i
 sosialisme diskusjonen foran siste landsmøte, men som i dag
 slutter seg til formuleringene i UPP. Så langt har jeg bare
~~kunne~~ konstatert ei slik holdning hos Kjersti Thorsen i hennes
 kommentar. Hva med alle dere andre rundt om i landet? Vi er
 hverken i programmet eller i partidiskusjonen tjent med
 glidende overganger eller hur?

Ds.

OPPSUMMERING AV 1. MAI 1983

ER TILBAKEGANG UUNGÅELIG?

La oss se på talla for Trondheim:

Samla deltok 1426 personer i FFF 1983, en tilbakegang på 11% i forhold til året før.

Dette fordelte seg slik seksjonsvis:

Faglig: 336 (+ 110%) - Samorg: 755 (-20%)

Helse og sosial: 216 (+/- 0%)

Lærer/ungdom: 249 (-2,5%)

Student: 0 (-100%, 120 i fjor)

Kvinne: 10 (-96%)

Bolig: 0 (-100%, 50 i fjor)

Barn: 7 (-80%)

Miljø: 18 (-85%)

Kultur: 93 (- 19%)

Antiimp.: 393 (+12%)

Atom: 55 (-61%)

Målsak: 0 (-100%, 10 i fjor)

Homofili: 15 (som i fjor)

Flaggborg: 34

Det en altså ser er at tilbakegangen i seksjonene student, kvinne og miljø, aleine utgjorde mer enn den samla tilbakegangen for toget. Oppveinga av denne, og den generelle tilbakegangen i seksjonene, kommer fra faglig og antiimp.. Spesielt faglig er verd å legge merke til, sjøl om seksjonen fikk mye oppslutning overført fra kvinne og student, er det likevel snakk om reell framgang.

Også ungdomsseksjonen skal ha ros, framgangen der dekker over en større tilbakegang hos lærerne.

HVILKE POLITISKE TENDENSER?

1. mai 1983 ble preget av tre saker:

1) En bevisst nedprioritering fra partiets side. Den samla behandlenga fra DS/plenum si side begrensa seg til et kort punkt under eventuelt. Ei vurdering av at vi i år ville gå tilbake, ble også akseptert av DS.

Dette gjenspeiler seg i rapportene fra avdelingene om 1. mai. 20% av rapportene rapporterer framgang, 20 % som i fjor og 60% tilbakegang (man må vel også regne med at de fleste som ikke har rapportert, befinner seg i den siste gruppa).

Felles for de 40% som rapporterer framgang/ som i fjor, er at

man her har prioritert hoder på arbeidet, fra 20 til 50% av lagsmedlemmene. Disse avdelingene er faglige, industri, eller i distriktet.

Det DS i praksis gjorde, var å sette internt (kapitalenstudiene) over eksternt (1. mai). Var dette rett?

Jeg tror det er et skritt i retning katastrofen. Ei rask rundsperring blant en del partimedlemmer i alle "lag" om hvorfor KOMMUNISTENE driver 1.mai-arbeid, ga et magert utbytte.

Da vi starta med alternative 1.mai-tog omkring 1970 var strategien klar: målet var å sette klassekamp mot klasse-samarbeid, altså rive ned DNA's grep om arbeiderklassen. I tillegg ville vi forens intellektuelle og arbeidere, ja til og med bønder og arbeidere på noen steder. Altså: en klar etappe på vegen mot sosialismen.

Hva svarer folk i dag? Jo, "en viktig tradisjon for et arbeiderparti", "det gir styrke og inspirasjon med mange på gata", o.l..

Sjølve perspektivet på 1.mai-arbeidet er borte i partiet. Fra SK, via DS og nedover. Uten at dette snus, vil tilbakegangen neste år uungåelig bli enda større. Det hjelper lite med trylleformularer av typen: "vi må starte tidligere, prioritere høyere" osv..

Konsekvensen er også at sosialdemokratiet IGJEN får hovedarrangementet, etter å ha blitt stilt i skyggen over en periode på 5 - 6 år. Med det dette medfører av styrke for DEM og DERES politikk.

2) Ei særegen innretting fra FFF mot fagbevegelsen, spesielt industriarbeiderne.

Både opplegget med å bygge opp mot Samorg-møtet og avvente stiftinga av FFF til etter dette, er eksempler på det. Likedan prioriteringa i FFF-styret, der en av de sterkeste kameratene ble satt på kun ledelse av faglig seksjon.

Var dette rett? I ettertid mener jeg ja. En av de viktigste sakene ml-bevegelsen har tilført 1.mai er oppslutningen fra grupper utafor fagbevegelsen (studenter, kvinner, ungdom). Likevel hadde vi i -82 (etter 12 års arbeid) bare 2 faner (såvidt jeg husker) i FFF, mens Samorg. har ca 50. Og "våre" faner ble da båret i begge tog.

1.mai er og blir ARBEIDERKLASSENS internasjonale kampdag. En dag for å markere arbeiderklassens kamp, arbeiderklassens politikk og arbeiderklassens mål, DERFOR er det viktig med

oppslutning fra andre grupper, utafør arbeiderklassen, men det er ikke overordna.

Konsekvensen av dette er sjølsagt også at Samorg., som fellesrepresentanten for de organiserte arbeiderne - er den naturlige 1.mai-arrangøren. Jeg ser bare ett godt argument for ikke å gå i Samorgtoget, nemlig at politikken er grunnleggende feil og ledelsen grunnleggende råtten.

3) Vi valgte å ikke vike for press fra høyre og "venstre" på forsvarsparola.

Rett eller gæli? Sjøl om det er rimelig å anta at endel mellomgrupper mellom oss og SV heller holdt seg hjemme (SV-seksjonen i Samorg. gikk tilbake fra 620 til 402), er det ingen av avdelingene som rapporterer om noen slike problemer. Dette lover bra for vår forsvarspolitik på lengre sikt.

INGEN FEIL FRA FFF?

Jo, en del. To saker må vi ta sjølkritikk for.

1) økonomien. P.gr.a. rot med trykking av støttekort, måtte det samles inn ca 15000.- på sjølve arrangementet. Dette kunne muligens gått bra, men ble organisert for dårlig. Resultat: ca 6000.- i samla underskudd, noe som krever mye bittert og unødig slit å få til. (Dere som ikke har gjort opp deres mellomværende med FFF ennå: gjør det nå!)

2) Vi makta ikke organiseringa av seksjonene på noen måte bra nok. Vi så tidlig at en del seksjoner ville svikte (bl.a. varsla studentene at de ikke VILLE gjøre noe med FFF). Hovedårsaken til denne svikten ligger i organisatoriske svakheter hos undertegnede. Men: Vi kunne aldri trylla fram de 300 ekstra som måtte til for å få framgang, med ulike tiltak fra FFF-styret. Det kunne bare partiorganisasjonen gjort. Ellers fortjener de mange "nye" medlemmene i FFF-styret ros for innsatsen. Mange løste tildels svært vanskelige oppgaver på eiga hand.

Men: NESTE ÅR MÅ FLISA SNUES, FOLKENS!

Vidar, ansvarlig for 1. mai i DS.

.Oppsummeringa står for ansvarliges regning.

Se ellers FK mai/ juni, vedtak i DS vedrørende 1. mai.